

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 716

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 august 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 382 din 28 aprilie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1), ale art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–5
Decizia nr. 425 din 30 aprilie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmelor „și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României” și „tribunalul de la domiciliul minorului” din cuprinsul art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991	6–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
663. — Hotărâre pentru reprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)”	9–12
664. — Hotărâre privind aprobarea listei perimetrelor eoliene offshore care pot fi concesionate în sectorul românesc al Mării Negre	12–15
665. — Hotărâre privind rechemarea unui consul general	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 28 aprilie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1), ale art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela-Carmen Munteanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liviu-Horia Măț în Dosarul nr. 1.239/199/2021 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.643D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.101D/2023, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1), ale art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vladimir Baboi în Dosarul nr. 917/2/2023 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă personal domnul Vladimir Baboi, autorul excepției, lipsind celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent arată că autorul excepției a depus la dosarul cauzei cereri și note scrise în susținerea acesteia, prin care arată, în esență, că se află într-o dezbateră de reglementări pe care le consideră neconstituționale, că pentru fiecare articol contestat este necesară constituirea unui dosar care să fie tratat separat, că pentru susținerea excepțiilor este necesar un interval de timp de 40-50 minute. De asemenea, a depus note scrise prin care a solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Președintele Curții, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate, pune în discuție, din oficiu, măsura conexării cauzelor. Partea prezentă lasă măsura conexării la aprecierea Curții. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.101D/2023 la Dosarul nr. 3.643D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care învederează aspecte de fapt ce țin de soluționarea cauzei a quo. La solicitarea președintelui de a se referi la excepția invocată, acesta arată că nu există o proporționalitate a cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocatului la plata cărora a fost obligat în raport cu munca avocatului și că nu a avut posibilitatea să ia cunoștință de

cheltuielile solicitate de părțile adverse din cauza momentului în care acestea au fost depuse. Astfel, art. 453 din Codul de procedură civilă este o reglementare limitativă și seacă, pierzându-se din vedere dreptul la apărare al persoanei. Totodată, autorul invocă jurisprudența Curții Constituționale, indicând Decizia nr. 760 din 22 noiembrie 2018, paragraful 18. În continuare, arată că părțile adverse din proces au plătit fiecare câte 2.500 lei pentru onorariul avocatului, pe care trebuie să îl achite el sub forma cheltuielilor de judecată, deși a fost judecat prin raportare la o lege inexistentă și fără să aibă posibilitatea să studieze aceste cheltuieli, neavând mijloace să conteste cheltuielile de judecată. Mai susține că instanțele judecătorești nu au obligația să ceară dovezi că acele cheltuieli există și nu există nicio proporționalitate a cheltuielilor în raport cu munca depusă.

8. Președintele Curții întreabă autorul dacă dorește să depună la dosar documentele pe care le prezintă în ședință și la care se referă în susținerile orale. Autorul arată că va depune ulterior documente la dosar.

9. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, autorii fie invocând nemulțumiri legate de modul de interpretare și aplicare a textului de lege de către instanța de judecată, fie solicitând completarea textului de lege, atribuție care intră în competența legiuitorului, iar nu a judecătorului constituant. Cu privire la dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din același cod solicită respingerea excepției ca inadmisibilă față de neindicarea, în concret, a modului în care dispozițiile constituționale au fost încălcate. Referitor la dispozițiile art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, întrucât modul de soluționare a cererii de revizuire reprezintă opțiunea legiuitorului în materia căilor extraordinare de atac.

10. Având cuvântul în replică, autorul excepției solicită admiterea acesteia, reluând, în parte, motivele expuse în scris la dosar. Se invocă obligația aplicării prevederilor art. 20 din Constituție și a aplicării nu doar a dreptului intern, ci și a celui internațional. Astfel, cu privire la dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă arată că nu se verifică proporționalitatea, exactitatea și legalitatea cheltuielilor de judecată. Cu privire la dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă arată că jurisprudența Curții Constituționale statuează obligativitatea aplicării de către instanța judecătorească a deciziilor pronunțate de Curte. Astfel, faptul că instanța investită cu soluționarea cauzei pendinte nu a avut cunoștință despre pronunțarea de către instanța constituțională a unei decizii de constatare a neconstituționalității nu îi poate fi imputat, cu atât mai mult cu cât, potrivit Codului de procedură civilă, instanța are obligația să cunoască, din oficiu, dreptul în vigoare la momentul soluționării cauzei. În acest context, nimeni nu este ținut să dovedească ceea ce instanța este obligată să cunoască din oficiu. Mai susține că, în lipsa

accesului la calea extraordinară de atac a revizuirii, nu a avut o cale efectivă de atac prin care să se remedieze neaplicarea, de către instanța judecătorească, în dosarul de fond și de recurs, a Deciziei Curții Constituționale nr. 737 din 8 octombrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Decizia nr. 1.033 din 5 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.239/199/2021, și prin Decizia civilă nr. 2.294 din 19 octombrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 917/2/2023, **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă și, respectiv, ale art. 453 alin. (1), ale art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Liviu-Horia Măț într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe prin care acțiunea a fost respinsă ca rămasă fără obiect și cererea reclamantului de obligare a pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată, respectiv de Vladimir Baboi într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care sintagma „partea care pierde procesul” nu include și partea al cărei comportament a determinat începerea unui proces finalizat fără să fi fost cercetat în fond, din motive neimputabile reclamantului, iar sintagma „partea care a câștigat” nu include și partea cu interese potrivnice celor ale părții al cărei comportament a determinat începerea unui proces finalizat fără a fi fost cercetat în fond, de asemenea din motive neimputabile reclamantului. Altfel spus, într-un litigiu în care acțiunea a fost respinsă pe cale de excepție ca urmare a executării obligației pretinse până la momentul pronunțării, „partea care pierde procesul” poate fi și pârâtul, iar „partea care a câștigat” poate fi și reclamantul. Textul criticat dă naștere unei discriminări între persoanele care au formulat cereri de chemare în judecată împotriva unor subiecte de drept aflate în întârziere și care, pe de o parte, (i) au achiesat în mod expres la pretențiile reclamantului înainte de primul termen de judecată și cele care, pe de altă parte, (ii) nu au recunoscut pretențiile anterior primului termen de judecată, însă au adoptat o conduită aptă să conducă la realizarea dreptului pretins prin acțiune. Reprezintă o afectare a dreptului la un proces echitabil faptul că reclamantul nu are garanția că își va recupera cheltuielile avansate pentru realizarea unui drept pe cale judiciară de la persoanele cărora le este imputabil refuzul care a determinat inițierea demersului judiciar.

13. Se mai arată, de asemenea, că art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțional și din cauza lipsei unui prag valoric maxim al cheltuielilor reprezentând onorariul avocatului la care poate fi obligată partea care a pierdut procesul, precum și a lipsei unor criterii clare prevăzute în lege, care să oblige instanțele la realizarea unui control de legalitate și proporționalitate a acestor sume.

14. În ceea ce privește dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă, criticate exclusiv în Dosarul nr. 3.101D/2023, se susține, referitor la art. 513 alin. (1) din același cod, că revizuirea este îndreptată împotriva hotărârii atacate, astfel încât părțile pârâte „nu mai fac

parte din proces”. Astfel, se arată că în cazul prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, în care motivul de revizuire este reprezentat de declararea ca neconstituțională a unei prevederi care a format obiectul excepției, nu este necesară prezența părților adverse, mai mult, aceasta ar putea cauza revizuentului costuri reprezentând onorariul avocatului și care pot fi disproporționate față de complexitatea cauzei, descurajând inițierea unui asemenea demers.

15. Referitor la dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, Curtea observă, astfel cum a reținut și instanța *a quo*, că autorul excepției nu a înțeles să invoce în mod expres neconformitatea acestor dispoziții legale cu anumite prevederi din Legea fundamentală; totuși, din analiza cererii de revizuire, rezultă că acesta a susținut, în esență, incidența dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție.

16. **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.463D/2021, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, existând jurisprudență a Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 463 din 28 iunie 2016.

17. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.101D/2023, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, legiuitorul dispunând de o marjă largă de apreciere în privința modului de reglementare a căilor extraordinare de atac. Cu privire la procedura de acordare a cheltuielilor de judecată, instanța arată că părțile au posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în vederea verificării realității și proporționalității cheltuielilor de judecată acordate.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Guvernul**, în Dosarul nr. 3.643D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă fiind criticat ca urmare a interpretării sale restrictive realizate de prima instanță, iar eventualele greșeli de aplicare a legii nu pot constitui motive de neconstituționalitate și nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile autorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul reunit al excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 453 alin. (1), ale art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— art. 453 alin. (1): „(1) *Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.*”;

— art. 509 alin. (1) pct. 11: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: (...)*”

11. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții.”;

— art. 513 alin. (1): „(1) *Cererea de revizuire se soluționează potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată.*”

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma exigențelor art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și în art. 147 alin. (4) privind efectul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale. Din motivarea excepției rezultă că în susținerea acesteia este invocată și încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea observă că autorii critică, în esență, faptul că reclamantul care a obținut executarea obligației prin conduita părâtului ulterioară învestirii instanței nu își poate recupera cheltuielile de judecată, întrucât acțiunea este respinsă ca rămasă fără obiect, neavând, în mod formal, calitatea de parte câștigătoare a procesului, precum și că nu există un prag valoric maxim al cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocatului și nici criterii clare care să oblige instanța la realizarea unui control de legalitate și proporționalitate a acestor cheltuieli.

25. Curtea observă că dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă au mai format obiectul controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 463 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 26 august 2016, paragraful 22, respingând excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că obligativitatea plății cheltuielilor de judecată, incluzând taxele de timbru și onorariile avocaților, de către partea ale cărei pretenții nu au fost admise de instanța de judecată are la bază ideea de culpă procesuală a acesteia. De asemenea, în paragraful 24, Curtea a reținut că art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă determină debitorul obligației de plată a cheltuielilor de judecată (partea care pierde procesul) și creditorul obligației având ca obiect cheltuielile de judecată (partea care câștigă), înlocuind formularea codului anterior din 1865 de „parte căzută în pretenții”. Această diferență terminologică nu schimbă însă cu nimic fundamentul suportării cheltuielilor de judecată, care rămâne culpa procesuală și despăgubirea integrală a părții câștigătoare. Buna-credință a părții care a pierdut procesul nu justifică exonerarea ei de plata cheltuielilor de judecată. Din acest punct de vedere, între partea care a obținut câștig de cauză, dreptul ei fiind recunoscut prin hotărâre, și partea care acceptă judecata și pierde procesul, riscul acestei situații trebuie să fie suportat de această din urmă parte care, prin comportamentul său, chiar dacă nu a fost de rea-credință, a obligat partea potrivnică câștigătoare să angajeze cheltuielile din proces. Așa fiind, textul criticat induce

o culpă procesuală în sarcina celui care, prin atitudinea sa, a determinat cheltuielile de judecată făcute de partea adversă în timpul și cu ocazia desfășurării procesului.

26. Prin Decizia nr. 463 din 28 iunie 2016, precitată, paragraful 23, Curtea, analizând constituționalitatea dispozițiilor art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumul onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează să fie suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

27. Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, soluția de netemeinicie și considerentele Deciziei nr. 463 din 28 iunie 2016, indicate mai sus, își mențin valabilitatea și în cauza de față.

28. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă determinată de pretinsa lipsă a unor criterii clare care să oblige instanța la realizarea unui control de legalitate și proporționalitate a acestor cheltuieli, Curtea observă că se invocă o lipsă de reglementare. Or, indicarea tipului de cheltuieli care pot fi solicitate prin cheltuielile de judecată, dovada realizării acestora și criteriile de reducere a cheltuielilor reprezentând onorariul avocatului se fac prin art. 415 și 452 din Codul de procedură civilă, iar nu prin textul care formează obiectul excepției, motiv pentru care această critică nu poate fi analizată în cadrul prezentei excepții de neconstituționalitate. Cu privire la inexistența unui prag maxim al cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocatului, având în vedere că textul criticat reprezintă normă de procedură, iar mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, iar legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili prin lege procedura de judecată, rezultă că opțiunea inexistenței acestei limitări aparține legiuitorului.

29. Totodată, Curtea observă că stabilirea, în concret, a incidenței dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă reprezintă o problemă de interpretare și de aplicare a normelor de lege la cazul concret dedus judecății instanței care a sesizat Curtea Constituțională, ce revine instanței judecătorești. Or, aceste competențe excedează atribuțiilor Curții stabilite de art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În acest sens, având în vedere criticile cuprinse în excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 21 din 17 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 11 noiembrie 2022, privind admiterea recursului în interesul legii referitor la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 454 din Codul de procedură civilă, a stabilit că părâtul nu poate fi exonerat de la plata cheltuielilor de judecată în situația în care obiectul acțiunii îl reprezintă un litigiu din categoria celor nesusceptibile de procedura punerii în întârziere sau un litigiu în care hotărârea nu se poate pronunța doar pe baza

recunoașterii pârâtului. În considerentele deciziei, la paragraful 61, Înalta Curte reține că „ori de câte ori recunoașterea pârâtului, prin modalitatea sau momentul realizării sale, nu poate servi *ab initio* scopurilor urmărite de legiuitor prin instituirea excepției (de la obligația plății cheltuielilor de judecată, *n.n.*), acesta nu poate beneficia de aplicarea dispoziției exoneratoare”.

30. În continuare, în ceea ce privește dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, criticate exclusiv în Dosarul nr. 3.101D/2023, Curtea observă, din analiza actelor dosarului, că autorul excepției a raportat critica de neconstituționalitate la prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, fără a arăta, în mod concret, în ce constă contrarietatea dispozițiilor legale cu Legea fundamentală. Autorul critică, în realitate, neaplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 737 din 8 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1189 din 7 decembrie 2020, prin care a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 79 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, în litigiul în care a fost pronunțată decizia a cărei revizuire a solicitat-o în dosarul a quo. În respectiva cauză autorul nu a invocat excepția de neconstituționalitate a art. 79 alin. (5) din Legea nr. 188/1999, iar decizia antereferită a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, anterior momentului pronunțării hotărârii a cărei revizuire a solicitat-o.

31. Prin urmare, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă nu este motivată, iar nemulțumirea autorului excepției vizează modul de aplicare a legii de către instanța judecătorească. Or, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Astfel, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, respectiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 145 din 19 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 24 septembrie 2024, paragraful 22).

32. În continuare, referitor la art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă, criticate exclusiv în Dosarul nr. 3.101D/2023, Curtea observă că motivarea excepției constă în critica dispozițiilor privitoare la soluționarea cererii de revizuire potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată, sub aspectul citării intimaților, susținându-se că aceștia nu mai au calitatea de părți în proces, în considerarea faptului că motivul de revizuire îl constituie constatarea neconstituționalității unei prevederi determinate pentru pronunțarea hotărârii a cărei revizuire se solicită.

33. Or, din perspectiva criticilor formulate, susținerile autorului privesc o ipoteză normativă pe care textul legal criticat nu o conține. În acest context, Curtea reține că declararea ca neconstituțională a normei criticate, așa cum solicită autorul excepției, ar avea ca efect completarea textului criticat cu o ipoteză normativă nouă, neavută în vedere de legiuitor. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, astfel că excepția ridicată în prezenta cauză urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu-Horia Măț în Dosarul nr. 1.239/199/2021 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și de Vladimir Baboi în Dosarul nr. 917/2/2023 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și ale art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vladimir Baboi în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela-Carmen Munteanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 425

din 30 aprilie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmelor „și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României” și „tribunalul de la domiciliul minorului” din cuprinsul art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Tatiana Cotovanu în Dosarul nr. 42.240/3/2017*** al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 718D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției a solicitat informații cu privire la limitarea accesului la portalul Curții Constituționale pentru părțile din Republica Moldova. Anterior a mai depus o cerere de acces la dosar la care i s-a răspuns că portalul funcționează optim și i s-a precizat modul în care poate fi accesat dosarul. De asemenea, autoarea a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției, extinzând obiectul și cu privire la dispozițiile art. 20, 21 și 26 din Constituție, și a invocat în susținerea acesteia hotărâri judecătorești pronunțate de instanțe străine.

4. Curtea ia act de cererile depuse și apreciază că se poate trece la judecarea cauzei, de vreme ce autoarea are domiciliul ales în București și procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a sintagmelor „și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României” și „tribunalul de la domiciliul minorului” din cuprinsul Legii nr. 21/1991 în măsura în care acestea exclud competența instanțelor române de a suplini acordul unui părinte la depunerea unei cereri de acordare a cetățeniei române atunci când această cetățenie a fost acordată sau redobândită de către celălalt părinte. Arată că principiul egalității în fața legii impune interdicția discriminării prin raportare la următoarele categorii cărora trebuie să li se acorde aceeași protecție: între părintele copilului căruia i se acordă cetățenia română sau care redobândește cetățenia română, căruia nu i se cere să aibă domiciliul pe teritoriul României pentru acordarea sau redobândirea cetățeniei române, pe de o parte, și, pe de altă parte, copilul vizat de textul de lege criticat, căruia i se cere să aibă domiciliul în România pentru a putea suplini acordul unui părinte în vederea dobândirii cetățeniei române; între copiii care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României și copiii care nu domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României; între copiii care au dobândit cetățenia română în condițiile art. 5 alin. (2) lit. b) din

Legea nr. 21/1991, fiind suficient ca părintelui să i se fi acordat sau ca părintele să fi redobândit cetățenia română înainte de nașterea copilului, și copilul vizat de textul de lege criticat, care nu are nici măcar o vocație la dobândirea cetățeniei pentru unicul motiv că nu domiciliază în România. Consecința admiterii acestei excepții de neconstituționalitate este că instanțele române sunt competente să suplinească acordul părintelui care se opune ca minorul să dobândească cetățenia română, în temeiul art. 1.070 din Codul de procedură civilă. Instanța română de la locul cu care cauza prezintă o legătură suficientă devine competentă să soluționeze cauza. Evaluarea condițiilor pentru dobândirea cetățeniei române implică o conexiune strânsă cu instanțele judecătorești române, nu cu sistemul judiciar al altui stat. Așa cum a învederat autoarea excepției, autoritățile judiciare ale statului în care minorul domiciliază consideră, în mod justificat, că evaluarea condițiilor legate de dobândirea cetățeniei române intră în competența instanțelor judecătorești din România. Admiterea excepției se justifică și prin raportare la dispozițiile art. 49 alin. (1) din Constituție, ce implică obligativitatea oricărei prevederi legale de a respecta principiul interesului superior al copilului. Textul de lege criticat în actuala configurație aduce atingere acestui principiu, deoarece nu permite unui copil cu vocație la cetățenia română să beneficieze de protecția oferită de aceasta pentru unicul motiv că nu are domiciliul pe teritoriul României.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 26 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 42.240/3/2017***, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**. Excepția a fost ridicată de Tatiana Cotovanu într-o cauză având ca obiect constatarea dobândirii cetățeniei române de către un copil minor.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că expunerea de motive care a însoțit Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2017 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991 prevede că procedura de dobândire a cetățeniei române de către copiii minori trebuie regândită din nevoia adoptării unor norme care să înlăture, cu efect imediat, posibilitatea apariției în continuare a stării de incertitudine în rândul persoanelor care ar putea fi afectate prin aplicarea procedurii menționate, stabilindu-se, pentru instituțiile cu atribuții în domeniu, unele reguli de fond și procedurale clare, având ca scop înlăturarea riscului apariției unor interpretări diferite, fără a face vreo referire la necesitatea instituirii unor noi condiții pentru acordarea cetățeniei române copiilor minori ai persoanelor care dobândesc cetățenia română în temeiul art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991. De asemenea, autoarea observă că nici analiza noii reglementări în ansamblu nu relevă elemente care să conducă la evidențierea scopului avut în vedere pentru introducerea unor bariere administrative diferite de cele modificate. O astfel de necesitate s-ar fi putut desprinde numai în situația existenței unui

instrument de prezentare și motivare, care, în acord cu art. 31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ar fi evidențiat cerințele ce reclamă intervenția normativă, cu referire specială la: insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; impactul asupra sistemului juridic prin implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ; activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ, precum și măsurile de implementare. Totodată, potrivit art. 7 alin. (31) din Legea nr. 24/2000, propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative în vederea atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează. Or, câtă vreme nu există o expunere de motive corespunzătoare care să releve scopul legitim al ingerinței în dreptul persoanei de a solicita protecție pentru copiii săi, există o ingerință nejustificată în drepturile consacrate de art. 48 alin. (1) și de art. 49 alin. (1) din Constituție.

8. Autoarea face referire la considerentele de principiu din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la principiul egalității și nediscriminării, arătând că prevederile legale criticate reprezintă o discriminare directă a cetățenilor care au dobândit cetățenia română conform art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991. Din examinarea normei criticate prin raportare la principiul constituțional al egalității cetățenilor în drepturi se constată că legiuitorul a făcut o diferențiere după criteriul apartenenței sociale și etnice, lipsită de proporționalitate. Astfel, din analiza condițiilor legale solicitate pentru acordarea cetățeniei române, în temeiul art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, persoanelor care au împlinit mai mult de 18 ani sau minorilor pentru care există acordul ambilor părinți nu li se impune condiția locuirii pe teritoriul României, spre deosebire de minorii pentru care nu există acordul unui părinte și care sunt obligați, potrivit textului de lege criticat, să locuiască pe teritoriul național, deși această categorie este mai vulnerabilă.

9. Disproporționalitatea măsurii legislative constă în cantitatea efortului diferențiat necesar de depus pentru gestionarea treburilor administrative impuse prin lege, astfel că în situația minorilor pentru care unul dintre părinți nu își exprimă acordul pentru dobândirea cetățeniei române este necesară obținerea unui domiciliu pe teritoriul României pentru copilul minor, prin parcurgerea unei proceduri administrative de obținere a unui permis de ședere permanent, care nu se acordă decât după obținerea permisului de ședere temporar. Rațiunea prevederilor art. 10 din Legea nr. 21/1991 este conformă intențiilor legiuitorului de a adopta măsuri prin care să reducă din daunele cauzate de instituirea regimului comunist pe teritoriul României în perioada anterioară anului 1989. Rațiunea prevederilor art. 11 din Legea nr. 21/1991 este conformă intențiilor afișate de statul român prin *Declarația Parlamentului României din 24 iunie 1991 privind Pactul Ribbentrop-Molotov și consecințele acestuia pentru țara noastră „România Mare”*. Ca urmare, intenția legiuitorului a fost de a defini o procedură simplificată și de scurtă durată pentru foștii cetățeni români care au pierdut cetățenia română contrar voinței lor. În acest context, opțiunea legiuitorului exprimată prin textul de lege supus controlului, prin care se face o diferențiere între persoanele aflate în aceeași subcategorie, este contrară art. 16 alin. (1) din Constituție.

10. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** arată că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere art. 16 alin. (1) din Constituție, condiția locuirii pe teritoriul României impusă pentru minorul care nu are acordul de dobândire a cetățeniei exprimat de ambii părinți fiind necesară deoarece instanțele judecătorești din România nu au jurisdicție cu privire la drepturile cetățenilor străini cu domiciliul în străinătate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru motivele expuse de instanța care a sesizat Curtea. În plus, arată că încălcarea principiului egalității și nediscriminării există, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit și mijloacele folosite, ceea ce nu se poate reține în cazul prevederilor legale criticate. De altfel, dispozițiile Codului civil proclamă supremația criteriului interesului superior al copilului, care are caracter obligatoriu în luarea oricărei măsuri privitoare la copil atât de către părinți, cât și de către autoritățile învestite cu competența de a lua măsuri în legătură cu copilul. Ori de câte ori există neînțelegeri între părinți cu privire la exercițiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părintești, instanța de tutelă, după ce îi ascultă pe părinți și luând în considerare concluziile raportului referitor la ancheta psihosocială, va hotărî asupra interesului superior al copilului.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum a fost reținut în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, cu modificările și completările aduse prin art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2017 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 25 septembrie 2017. Autoarea excepției de neconstituționalitate își circumstanțiază însă critica la sintagmele „și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României” și „tribunalul de la domiciliul minorului” din cuprinsul art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor sintagme.

16. Dispozițiile art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 au următorul conținut: „*În cazul în care numai unul dintre părinți solicită redobândirea cetățeniei române sau, după caz, a redobândit cetățenia română, iar părinții nu cad de acord cu privire la cetățenia copilului care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.*”

17. În opinia autoarei excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, în art. 48 alin. (1) referitor la familie și în art. 49 alin. (1) privind regimul special de protecție a copiilor.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia critică o pretinsă discriminare a copiilor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, ce au numai un părinte care a solicitat redobândirea cetățeniei române sau, după caz, a redobândit cetățenia română și care nu ajunge la un acord cu celălalt părinte în privința dobândirii cetățeniei de către copil, în raport cu persoanele care au împlinit mai mult de 18 ani și cu minorii pentru care există acordul ambilor părinți pentru dobândirea cetățeniei române. Discriminarea constă în obligarea primei categorii să domicilieze, la data cererii, pe teritoriul României, urmând ca tribunalul de la domiciliul minorului să decidă, în funcție de interesul superior al copilului, cu privire la cetățenia acestuia.

19. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit în mod constant că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă unor situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, în situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit, iar încălcarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.006 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 1 februarie 2013, sau Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998).

20. Aplicând aceste considerente în cauza de față, Curtea observă că minorul ai cărui părinți nu se pun de acord în ceea ce privește dobândirea cetățeniei române nu se află în aceeași situație cu persoanele majore care au dobândit cetățenia potrivit propriei solicitări și nici cu minorii pentru care există acordul ambilor părinți pentru dobândirea cetățeniei române. Diferența o face dezacordul părinților, dintre care numai unul este cetățean român, și necesitatea ca o instanță independentă și imparțială să stabilească, în acord cu interesul superior al copilului, dacă acesta va primi cetățenia română sau nu. Fiind vorba despre cetățenia română, este firesc ca o instanță națională să decidă cu privire la acest aspect, iar competența teritorială să fie a instanței de la domiciliul minorului.

21. Potrivit Deciziei nr. 103 din 7 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 20 iunie 2024, paragraful 14, dimensiunea politică a cetățeniei este dată de faptul că cetățenia constituie, prin excelență și în exclusivitate, o chestiune de stat. De aceea, acordarea calității de cetățean reprezintă un act de suveranitate al statului, acesta dispunând

de o largă marjă de discreție în ceea ce privește instituirea condițiilor pe care le impune solicitanților în vederea obținerii cetățeniei române.

22. Aplicând aceste considerente în cauza de față, Curtea observă că legiuitorul a motivat pe larg, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2017, necesitatea adoptării acesteia în vederea clarificării în regim de urgență a unor aspecte incidente în procedura de acordare și redobândire a cetățeniei române rezultate din practica neuniformă în materia dobândirii cetățeniei române de către copiii minori născuți din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie, care a generat interpretări divergente la nivelul autorităților cu atribuții în acest domeniu, cu consecințe grave în ceea ce privește situația persoanelor care au invocat drepturi izvorâte din modul în care instituțiile statului au aplicat reglementările în vigoare.

23. Pe de altă parte, referitor la trimiterea la expunerea de motive, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, nu are competența de a controla modul de redactare a expunerilor de motive ale diverselor legi adoptate. Expunerea de motive și cu atât mai puțin modul său de redactare nu au consacrare constituțională, fiind doar un instrument dintre multe altele ale unei metode interpretative (a se vedea Decizia nr. 238 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 28 iulie 2020, paragraful 36).

24. În ceea ce privește încălcarea art. 48 alin. (1) și a art. 49 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că autoarea excepției nu arată care sunt motivele pentru care sintagmele criticate ar putea fi declarate neconstituționale, iar din compararea lor cu textele constituționale nu rezultă nicio minimă critică de neconstituționalitate.

25. În final, Curtea reține, în ceea ce privește invocarea unor noi temeuri constituționale în susținerea excepției de neconstituționalitate, că, potrivit jurisprudenței sale constante, spre exemplu, Decizia nr. 1.069 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011, litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, invocarea în fața Curții și a altor temeuri de neconstituționalitate, altele față de cele arătate și motivate prin ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, este inadmisibilă.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tatiana Cotovanu în Dosarul nr. 42.240/3/2017*** al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că sintagmele „și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României” și „tribunalul de la domiciliul minorului” din cuprinsul art. 10 alin. (6) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Pentru magistrat-asistent
Cristina Cătălina Turcu,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992
privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează
Prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru reaprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se reaprobă Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)” din cadrul componentei 7 — Transformare digitală din Planul național de redresare și reziliență, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile, în cadrul Planului național de redresare și reziliență, componenta 7 — Transformare digitală, investiția 8 — Cartea de identitate

electronică și semnătura digitală, jalon 174 — Punerea în aplicare a măsurilor de sprijin pentru implementarea cărții de identitate electronice, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția Generală de Protecție Internă, răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 27 august 2026.
Nr. 663.

ANEXĂ

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)”

Potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 194/52017, cu modificările ulterioare, Direcția Generală de Protecție Internă (DGPI) este structura specializată cu atribuții în domeniul securității naționale, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne (MAI), cu personalitate juridică, care desfășoară activități de identificare, contracarare și înlăturare a amenințărilor, vulnerabilităților și factorilor de risc la adresa informațiilor, patrimoniului, personalului, misiunilor, procesului decizional și capacității operaționale ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, precum și a celor care pot duce la tulburarea gravă a ordinii publice.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 10 lit. b) din același act normativ, Direcția Generală de Protecție Internă asigură coordonarea și controlul activităților pentru protecția informațiilor clasificate naționale, ale Organizației Tratatului

Atlanticului de Nord și ale Uniunii Europene, precum și pentru securitatea cibernetică, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne.

Implementarea proiectului privind adoptarea cărții electronice de identitate (CEI), respectiv digitalizarea serviciilor publice ale MAI accesibile prin utilizarea CEI, pentru autentificarea identității în spațiul online, incumbă în mod obligatoriu responsabilitatea asigurării unor condiții adecvate de securitate tehnică și nontehnică tuturor componentelor, pornind de la facilitățile de producție și managementul postemitere al CEI până la protejarea resurselor informatice care susțin serviciile digitale împotriva amenințărilor hibride din ce în ce mai complexe, determinate de evoluția accelerată a tehnologiilor emergente/disruptive. Aceste servicii publice electronice au la bază o infrastructură IT&C, compusă din sisteme informatice și de comunicații complexe, larg răspândite pe întregul teritoriu național, inclusiv la nivelul autorităților locale. Prin intermediul infrastructurii respective sunt oferite servicii informaționale atât personalului MAI, cât mai ales

populației, existând riscul afectării grave a funcționalității din cauza atacurilor cibernetice executate de către grupările specializate în criminalitate informatică.

În acest sens, perpetuarea și rata crescută de materializare în acțiuni ostile a riscurilor și amenințărilor cibernetice au determinat mutații semnificative la nivel de securitate, fapt pentru care a fost necesară adoptarea unei viziuni unitare de răspuns, asumată la nivelul tuturor entităților implicate în asigurarea securității informatice. Pornind de la nevoia de actualizare permanentă a soluțiilor de securitate cibernetică, implementarea proiectului urmărește o abordare integrată și proactivă în scopul prevenirii, descurajării și contracarării agresiunilor cibernetice complexe.

O abordare integrată performanță-securitate, prin asumarea conceptului „security by design” în limita unor standarde obligatorii, va asigura un grad ridicat de încredere cu impact direct asupra creșterii nivelului de atractivitate a utilizării CEI pentru accesarea serviciilor electronice furnizate de către MAI. În acest sens s-a impus operaționalizarea unui sistem de alertă timpurie necesar pentru securizarea rețelelor și sistemelor informatice aferente emiterii CEI și a certificatelor de semnătură electronică avansată, precum și pentru asigurarea unui nivel ridicat de încredere a autentificării în scopul accesării serviciilor publice electronice ale MAI.

În acest sens, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne s-a semnat Contractul de finanțare nr. 18.441 din 29.08.2024 pentru proiectul de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)”, în cadrul Planului național de redresare și reziliență, componenta 7 — Transformare digitală, investiția 8 — Cartea de identitate electronică și semnătura digitală calificată, jalon 174 — Punerea în aplicare a măsurilor de sprijin pentru implementarea cărții de identitate electronice, având calitatea de beneficiar Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția Generală de Protecție Internă.

Sistemul reprezintă o soluție de securitate optimă pentru asigurarea exploatării sistemelor utilizate în emiterea și punerea în circulație a CEI, precum și pentru utilizarea în mod neîntrerupt și în condiții de siguranță a serviciilor publice electronice furnizate de MAI. În acest fel se dorește crearea premiselor necesare realizării în mod automat a colectării, procesării, validării și evaluării integrate a datelor și informațiilor multisursă pentru a anticipa, detecta, preveni și contracara amenințările și riscurile de securitate asociate cu emiterea și utilizarea CEI.

În concret, proiectul SAT reprezintă o soluție de securitate pentru asigurarea exploatării în mod neîntrerupt și în condiții de siguranță a sistemelor utilizate în emiterea și punerea în circulație a CEI, precum și consumarea serviciilor publice electronice, în cadrul căruia este necesară implementarea următoarelor activități:

1. activitatea 1.1 — componenta 1 — automatizarea proceselor de colectare, validare și evaluare integrată a datelor și informațiilor multisursă necesare detecției și anticipării amenințărilor de securitate generate de tehnologiile emergente pe baza evaluărilor predictive complexe asociate emiterii și utilizării CEI pentru accesarea serviciilor publice electronice de către populație;

2. activitatea 1.2 — componenta 2 — extinderea sistemului de securitate și apărare cibernetică al MAI prin dezvoltarea unor capacități tehnice de detecție, monitorizare și analiză a evenimentelor de securitate, interoperabile cu CERT-INT în vederea corelării alertelor cu amenințările cibernetice și optimizarea acțiunilor de anticipare, prevenție și răspuns imediat în cazul apariției unor incidente cibernetice;

3. activitatea 1.3 — componenta 3 — back-up și disaster recovery.

Soluția de redundanță și recuperare în caz de dezastru vizează realizarea unei infrastructuri integrate hardware și software care să asigure migrarea/replicarea/stocarea datelor

în format electronic atât în scopul asigurării unei înalte disponibilități necesare menținerii operativității instituționale în situații deosebite, inclusiv în caz de dezastru/calamitate, pentru îndeplinirea funcției de asigurare optimă a suportului privind serviciile electronice, cât și a redundanței și rezilienței atât din punct de vedere energetic, cât și în ceea ce privește securitatea cibernetică.

În considerarea prevederilor art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, DGPI a transmis, spre aprobarea Guvernului, Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)”, aceasta fiind aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 361/2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 11 aprilie 2025.

Subsecvent, Contractul de finanțare nr. 18.441 din 29.08.2024 pentru proiectul de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)” a fost modificat printr-o serie de notificări și acte adiționale: Notificarea nr. 1 din 19.12.2024, Notificarea nr. 2 din 30.05.2025, Actul adițional nr. 1 din 2.10.2025, Actul adițional nr. 2 din 23.06.2026, Notificarea nr. 3 din 29.07.2026, Actul adițional nr. 3 din 18.08.2026 și Actul adițional nr. 4 din 24.08.2026.

Modificările relevante au avut în vedere următoarele:

— Actul adițional nr. 1 din 2.10.2025: actualizarea bugetului total al proiectului de investiții, în conformitate cu Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea la valoarea aprobată a proiectului de investiții a diferenței aferente modificării cotei de TVA, în cuantum de 1.788.576 lei;

— Actul adițional nr. 2 din 23.06.2026: modificarea perioadei de implementare a proiectului de investiții, de la data de 30.06.2026 la data de 25 august 2026;

— Actul adițional nr. 3 din 29.07.2026: modificarea perioadei de implementare a proiectului de investiții, până la data de 31.08.2026 inclusiv;

— Actul adițional nr. 4 din 24.08.2026: suplimentarea bugetului proiectului de investiții cu suma de 36.300.000,00 lei, cu TVA, pentru efectuarea de achiziții circumscrise componentei nr. 1.

Astfel, valoarea totală actualizată a proiectului de investiții este de 144.509.562 lei, iar valoarea totală rămasă de executat până la finalul perioadei de implementare, respectiv data de 31.08.2026, este de 58.616.959,71 lei.

Din punctul de vedere al implementării proiectului de investiții, aceasta se desfășoară în conformitate cu graficul activităților și rezultatelor aprobate, iar indicatorii asumați vor fi atinși în termenul de implementare.

Cu toate acestea, progresul tehnologic al inteligenței artificiale a dobândit recent un ritm extraordinar de accelerat, determinând o transformare structurală majoră a spațiului digital, caracterizată de o complexitate fără precedent a atacurilor cibernetice, precum și de creșterea exponențială a volumului de date generate și distribuite la nivel global, peste 65% din conținutul nou generat în spațiul cibernetic fiind produs automat de tehnologiile de inteligență artificială.

Acest trend conduce la creșterea semnificativă a cantității de informații ce trebuie procesate și analizate rapid, fapt ce impune adaptarea continuă a infrastructurii informatice aferente instrumentelor analitice de volume mari de date, indispensabilă pentru asigurarea unui nivel ridicat de operativitate privind identificarea în timp util a amenințărilor de securitate emergente din mediul online.

Provocările de securitate sunt determinate de intensificarea interferențelor informaționale și atacurilor cibernetice disruptive, acțiuni executate cu ajutorul unor instrumente malițioase bazate pe tehnologiile de inteligență artificială pentru exploatarea rapidă a vulnerabilităților infrastructurilor informatice.

Corelativ, serviciile publice electronice ale MAI reprezintă, la rândul lor, o țintă predilectă a interferențelor informaționale și atacurilor cibernetice, unul dintre scopurile urmărite fiind acela de alimentare constantă a neîncrederii și reticenței cetățenilor de a participa la tranziția către o societate modernă, digitalizată și debirocratizată.

Inteligența artificială a ajuns să reprezinte un instrument facil, la care atacatorii apelează frecvent în vederea automatizării activităților de creare imediată a unor rețele extinse de conturi neautentice (botnet), respectiv de fabricare și diseminare de conținut digital alterat cu scopul discreditării instituțiilor publice și serviciilor electronice oferite de acestea cetățenilor sau pentru realizarea unor acțiuni de inginerie socială în vederea obținerii facile a credențialelor de acces și compromiterii platformelor informatice ale administrației centrale și locale.

Emergența și accelerarea exponențială a inteligenței artificiale (IA) au marcat trecerea de la amenințările digitale tradiționale la o nouă eră a războiului hibrid-cognitiv și cibernetic, fapt ce a determinat o reconfigurare radicală a securității globale. Dacă până recent securitatea cibernetică se baza pe protecția perimetrelor informatice împotriva unor coduri create manual, astăzi ne confruntăm cu amenințări dinamice, autonome și autoadaptative. Această transformare nu doar că a crescut complexitatea vectorilor de atac existenți, dar a generat categorii complet noi de vulnerabilități pe palierele informațional, tehnic și al serviciilor publice.

În acest context, a fost relevată nevoia stringentă de îmbunătățire calitativă a instrumentelor digitale propuse și realizate în cadrul proiectului Sistem de alertă timpurie (SAT) pentru a fi capabile să mențină un nivel optim de prevenire și contracarare a amenințărilor hibride din spectrul cibernetic/informațional de natură a afecta ecosistemul digital al cărții electronice de identitate (infrastructura de emiterie, postemiterie și accesare a serviciilor electronice ale MAI).

Astfel, în etapele de implementare a proiectului SAT s-a constatat necesitatea recalibrării capabilităților dezvoltate prin componenta 1, prin realizarea unui upgrade al infrastructurii destinate procesării directe și analizei imediate a volumelor mari de date și informații neclasificate provenite din spațiul cibernetic/informațional, complementar infrastructurii similare deja prevăzute pentru automatizarea proceselor de prelucrare, verificare și analiză multisursă a datelor și informațiilor clasificate. Demersul propus are ca obiectiv implementarea unei infrastructuri IT scalabile, performante și securizate, destinată procesării intensive de date, aplicațiilor AI/ML, virtualizării, stocării de mare capacitate și conectivității de înaltă viteză. Aceasta integrează componente de ultimă generație, optimizate pentru performanță, redundanță și eficiență operațională.

Beneficiile și avantajele soluției descrise mai sus sunt următoarele:

- performanță extremă pentru aplicații AI, HPC și virtualizare;
- scalabilitate modulară pentru procesare și stocare;
- redundanță și fiabilitate ridicată;
- securitate avansată și conformitate cu standardele internaționale;
- integrare facilă în infrastructuri existente;
- suport extins pentru 5 ani.

Realizarea acestui deziderat a atras necesitatea majorării proiectului de investiții cu suma de 30.000.000 de lei fără TVA (36.300.000,00 lei cu TVA), destinată unui pachet integrat de achiziții format din echipamente hardware și produse software asociate, precum și din produse software cu tehnologie AI și hardware-ul necesar funcționării acestora. În concret, sunt avute în vedere resurse de calcul și stocare pentru volume mari de date, platforme și licențe de virtualizare și containerizare, baze de date analitice, componente software specializate pentru

analiză semantică și corelare, infrastructură de comunicații securizate, licențe și servicii de instalare, configurare, integrare, testare și punere în funcțiune. Valoarea solicitată este astfel legată de categorii determinate de produse și servicii și nu reprezintă o rezervă bugetară generală.

Majorarea alocării bugetare nu determină introducerea unor categorii noi de cheltuieli în proiect. Dezvoltarea propusă se încadrează integral în categoriile de cheltuieli existente și aprobate la nivelul proiectului, aferente achiziției de infrastructură hardware și software necesare evaluării integrate și predictive a datelor și informațiilor multisursă, precum și anticipării, prevenirii și contracarării amenințărilor și riscurilor tehnice și nontehnice asociate ecosistemului CEI. Din această perspectivă, modificarea solicitată reprezintă o dezvoltare calitativă și o redimensionare funcțională a soluției aprobate, fără extinderea tipologiei cheltuielilor eligibile și fără introducerea unei activități, a unui rezultat sau a unui indicator cantitativ nou.

Mecanismele de învățare adaptivă vor contribui la creșterea preciziei analizelor și la reducerea alertelor irelevante, permițând prioritizarea riscurilor cu impact asupra implementării serviciilor publice electronice.

Această dezvoltare calitativă creează premisele asigurării sustenabilității pe termen lung a sistemului de alertă timpurie, prin consolidarea unei capacități instituționale proprii, scalabile și adaptabile, capabilă să susțină procesarea accelerată a volumelor mari de date, integrarea continuă a algoritmilor de inteligență artificială și perfecționarea mecanismelor de detecție, analiză și răspuns în raport cu evoluția amenințărilor cibernetice și informaționale, contribuind astfel la menținerea unui nivel ridicat de securitate, reziliență și continuitate a serviciilor publice electronice.

Astfel, proiectul urmărește să adreseze riscurile de securitate (tehnice și nontehnice), creând premisele facilitării interacțiunii digitale dintre entitățile publice/private și cetățeni. Acesta vine în completarea celorlalte două măsuri de sprijin (11 servicii publice online, cu un nivel de sofisticare de cel puțin „3”, respectiv o campanie de sensibilizare care să încurajeze utilizarea pe scară largă a cărții de identitate electronice și, implicit, a serviciilor publice electronice aferente acesteia), contribuind, astfel, la creșterea atractivității și utilizării CEI pe scară largă, în rândul populației.

Prin implementarea SAT în forma propusă, minimum 10.000 de cetățenii vor beneficia anual de CEI și de servicii publice online sigure, cu grad înalt de disponibilitate și reziliență, fiind create premisele dezvoltării capabilităților tehnologice și implicit a infrastructurii IT&C prin implementarea unor soluții de nouă generație, interconectate, care să permită conjugarea eforturilor structurilor MAI în scopul prestării serviciilor publice digitale la un nivel ridicat de securitate, față de riscurile din ce în ce mai diversificate pe fondul evoluției rapide a tehnologiilor emergente.

Proiectul DGPI va contribui la securizarea infrastructurii IT&C existentă la nivelul MAI pentru emiteria, managementul postemiterie al CEI și furnizarea celor 11 servicii publice electronice, facilitând interacțiunea digitală dintre entitățile publice/private și cetățeni, prin intermediul unei infrastructuri informatice sigure și reziliente.

Prin realizarea acestui sistem, beneficiarul abordează provocările de securitate asociate celor 11 servicii publice electronice furnizate populației de către MAI, infrastructurii IT&C utilizate pentru emiteria și managementul postemiterie a CEI, precum și proceselor de autentificare/accesare a acestora de către utilizatorii persoane fizice sau juridice.

Valoarea totală a proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie — SAT (Early warning system)” pentru care s-a semnat Contractul de finanțare nr. 18.441 din 29.08.2024, cu modificările și completările ulterioare, este în sumă de 144.510 mii lei (inclusiv TVA).

**Caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici
afereți proiectului de investiții „Sistem de alertă timpurie – SAT (Early warning system)”**

Titular: Ministerul Afacerilor Interne
Beneficiar: Direcția Generală de Protecție Internă
Amplasament: sediile Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a cheltuielilor de investiții (inclusiv TVA) (în prețuri valabile în luna martie 2024: 1 euro = 4,9683 lei)	mii lei	144.510
Eșalonarea investiției		
— Anul I	mii lei	—
— Anul II	mii lei	144.510
Activitatea 1.1 — componenta 1 — automatizarea proceselor de colectare, validare și evaluare integrată a datelor și informațiilor multisursă necesare detecției și anticipării amenințărilor de securitate generate de tehnologiile emergente pe baza evaluărilor predictive complexe asociate emiterii și utilizării CEI pentru accesarea serviciilor publice electronice de către populație	cpl.	1
Activitatea 1.2 — componenta 2 — extinderea sistemului de securitate și apărare cibernetică al MAI prin dezvoltarea unor capacități tehnice de detecție, monitorizare și analiză a evenimentelor de securitate, interoperabile cu CERT-INT în vederea corelării alertelor cu amenințările cibernetice și optimizarea acțiunilor de anticipare, prevenție și răspuns imediat în cazul apariției unor incidente cibernetice	cpl.	1
Activitatea 1.3 — componenta 3 — back-up și disaster recovery pentru sistemul de alertă timpurie cu privire la riscurile de securitate (inclusiv riscurile cibernetice) asociate CEI și serviciilor publice electronice ale MAI	cpl.	1
Durata totală de execuție a proiectului (dar nu mai târziu de 31 august 2026)	luni/zile	24/2

Finanțarea proiectului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile, în cadrul Planului național de redresare și reziliență, componenta 7 — Transformare digitală, investiția 8 — Cartea de identitate electronică și semnătura digitală, jalon 174 — Punerea în aplicare a măsurilor de sprijin pentru implementarea cărții de identitate electronice, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea listei perimetrelor eoliene offshore care pot
fi concesionate în sectorul românesc al Mării Negre**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 121/2024 privind energia eoliană offshore,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă lista perimetrelor eoliene offshore care pot fi concesionate în sectorul românesc al Mării Negre, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

		Coordonate (utilizând proiecția WGS84)		Informații tehnice de bază					
Nr.	Perimetru de concesiune offshore	Longitudine (°E)	Latitudine (°N)	Suprafață estimată (km²)	Capacitate estimată (MW)	Densitate nominală (MW/km²)	Viteza medie a vântului la înălțimea de 150 m (m/s)	Intervalul de adâncime al apei (m)	LCOE relativ*
		30.17369363	44.39182461						
		30.15248703	44.36991617						
		30.12191128	44.32592717						
		30.11263613	44.29700313						
		30.10590011	44.29218747						
		30.10121518	44.27544805						
		30.09539149	44.26768168						
		29.97401937	44.26886288						
		29.97354523	44.20841122						
		29.89520094	44.22115677						
		29.83656007	44.22566803						
		29.91015743	44.41931116						
		2	Perimetrul de concesiune 2						
29.63709497	44.05537756								
29.5286008	44.04820604								
29.52890968	44.14018174								
29.64945211	44.26232813								
3	Perimetrul de concesiune 3	29.77901558	44.0152206	168	600	3.6	7.7	65 până la 75 Fixă	110.5%
		29.87685071	44.00312704						
		29.91540587	43.98671876						
		29.90676477	43.95554094						
		29.91723448	43.93541972						
		29.91347333	43.89725811						
		29.85355699	43.89991962						
		29.85399776	43.86137402						
		29.81246336	43.86260815						
		29.7893102	43.86366074						
		29.77203117	43.86681566						
		29.75482782	43.87412789						
		29.77901558	44.0152206						

Pentru fiecare dintre perimetrele prevăzute în tabelul anterior sunt prezentate, în continuare, principalele constrângeri și elemente relevante avute în vedere la delimitarea acestora.

*** Prezența unui element în cadrul unui perimetru de concesiune nu implică incompatibilitate cu dezvoltarea energiei eoliene offshore, ci reflectă necesitatea unei evaluări la nivel de proiect și a unor măsuri de atenuare, acolo unde este cazul.

	Constrângeri ale elementelor asupra amplasării perimetrului de concesiune [constrângeri-cheie ale planului de amenajare a spațiului maritim și considerentele privind coexistența (de exemplu, navigația, activitățile militare, pescuitul, biodiversitatea și activitățile de petrol și gaze) sunt evidențiate cu**]	Elemente de biodiversitate în cadrul perimetrului de concesiune (% de acoperire a perimetrului de concesiune)***	Elemente sociale în cadrul perimetrului de concesiune (% de acoperire a perimetrului de concesiune)**	Elemente tehnice în cadrul perimetrului de concesiune (% de acoperire a perimetrului de concesiune)**
1 Perimetrul de concesiune 1	Elemente cu sensibilitate ridicată (scor 4): • Nord: B10. Zone protejate legal** • Est: T9. Alte activități ale navelor — trafic naval Odesa-Bosfor (deși în prezent transportul maritim are densitate redusă) T11. Zonă militară sensibilă** • Vest: T9. Alte activități ale navelor Considerente privind maturitatea tehnologică/LCOE: • Est: menținerea adâncimii maxime a apei la 75 m	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • B2. Păsări migratoare (100%) • B4. Lileci (100%) • B6. Pești (70%) • B7. Habitate protejate (90%) • B10. Zone protejate legal (15%) Patru elemente de biodiversitate au sensibilitate moderată pe cea mai mare parte sau pe întregul perimetru de concesiune, ceea ce înseamnă că nu va fi posibilă evitarea zonelor cu sensibilitate moderată.	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • S1. Acvacultură și pescuit (85%) • S3. Patrimoniu subacvatic (100%) Ambele elemente sociale au sensibilitate moderată pe cea mai mare parte sau pe întregul perimetru de concesiune, ceea ce înseamnă că nu va fi posibilă evitarea zonelor cu sensibilitate moderată.	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • T5. Infrastructură de petrol și gaze (95%) Există două câmpuri de explorare separate care se suprapun cu acest perimetru de concesiune, Istria și XV MIDIA.
2 Perimetrul de concesiune 2	Elemente cu sensibilitate ridicată (scor 4): • Nord și est: T9. Alte activități ale navelor • Sud: T5. Infrastructură de petrol și gaze** • Vest: T11. Zonă militară sensibilă**	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • B2. Păsări migratoare (30%) • B4. Lileci (100%) • B5. Mamifere marine (90%) • B7. Habitate protejate (100%) Trei elemente de biodiversitate au sensibilitate moderată pe cea mai mare parte sau pe întregul perimetru de concesiune, ceea ce înseamnă că nu va fi posibilă evitarea zonelor cu sensibilitate moderată.	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • S1. Acvacultură și pescuit (100%) • S3. Patrimoniu subacvatic (100%) Ambele elemente sociale au sensibilitate moderată pe întregul perimetru de concesiune, ceea ce înseamnă că nu va fi posibilă evitarea zonelor cu sensibilitate moderată.	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • T5. Infrastructură de petrol și gaze (100%) Există un singur câmp de explorare care influențează acest perimetru de concesiune, EX-25 LUCEAFARUL.
3 Perimetrul de concesiune 3	Elemente cu sensibilitate ridicată (scor 4): • Nord: T5. Infrastructură de petrol și gaze** • Nord-est: T4. Aerodromuri • Vest: T9. Alte activități ale navelor LCOE și maturitate tehnologică: • În alte zone: menținerea adâncimii maxime a apei la 75 m	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • B4. Lileci (100%) • B5. Mamifere marine (100%) Două elemente de biodiversitate au sensibilitate moderată pe întregul perimetru de concesiune, ceea ce înseamnă că nu va fi posibilă evitarea zonelor cu sensibilitate moderată.	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • S1. Acvacultură și pescuit (10%) • S3. Patrimoniu subacvatic (100%) Ambele elemente sociale au sensibilitate moderată pe cea mai mare parte sau pe întregul perimetru de concesiune, ceea ce înseamnă că nu va fi posibilă evitarea zonelor cu sensibilitate moderată.	Elemente cu sensibilitate moderată (scor 3) referitoare la: • T5. Infrastructură de petrol și gaze (100%) • T9. Alte activități ale navelor (10%) Există un singur câmp de explorare care influențează acest perimetru de concesiune, NEPTUN XIX 1.

Tabelul de mai jos prezintă elementele luate în considerare în procesul de delimitare a perimetrelor eoliene offshore, utilizate pentru evaluarea tuturor perimetrelor prezentate în prezenta anexă.

Biodiversitate	Social	Tehnic
B1. Păsări marine B2. Păsări migratoare B3. Alte specii de păsări rezidente B4. Lileci B5. Mamifere marine B6. Pești B7. Habitate protejate B8. Iarbă de mare B9. Macroalge B10. Zone protejate legal B11. Zone recunoscute internațional B12. Zone sensibile din punct de vedere ecologic	S1. Acvacultură și pescuit S2. Comunități costiere și popoare indigene S3. Patrimoniu subacvatic S4. Peisaj terestru și marin S5. Atracții turistice și zone de ecoturism S6. Situri pentru scufundări S7. Câmp vizual	T1. Activitate seismică T2. Cost nivelat al energiei T3. Viteza vântului la rată extremă T4. Aerodromuri T5. Infrastructură de petrol și gaze T6. Cabluri submarine T7. Muniții neexploatate T8. Culoare de navigație, porturi și zone de ancoraj T9. Alte activități ale navelor T10. Zone militare cunoscute public T11. Zone militare sensibile T12. Zone de extracție a agregatelor și a altor materiale T13. Adâncimea apei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind rechemarea unui consul general

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Tullia-Imola Balla se recheamă, la cerere, din calitatea de consul general, șef al Consulatului General al României la Montreal, Canada.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Oana-Silvia Țoiu

București, 27 august 2026.

Nr. 665.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

